

raznih se majstora urezuje u različitim oblicima: ASE, SE, SIE, ASIE, S', iz više sklonosti majstora, ponekad prostora, jer pravopisnih normi tada nije bilo.

I na kraju, kad bolje pogledamo riječi sa kamena, možemo reći, da je malo onih koje u korijenu čuvaju staro značenje, ali baš zbog toga ni malo nisu izgubile u izražajnosti. Može se reći, da je poželjno upotrebljavati baš takve riječi, time se produžuje tradicija, obogaćuje i njeguje baština književnog jezika. One su, svakako, dio živog jezika jer su u njegovim temeljima.

A ako pretpostavimo da su natpisi odraz jezika kojim su govorili široki slojevi srednjovjekovne Bosne, onda su stećci svojevrсни rječnici, riznice riječi i izraza kojima se treba služiti.

Dakle, nije samo knjiga rječnik, to može biti i kamen.

*Momčilo Janjičić*

## OCIŠTEM SE NIŠTA NE UOČAVA

Riječ *očiste* u kontekstu u kojem se htjelo da ona znači *gledište*, *stajalište*, *motrište* prvi sam put pročitao u časopisu *Quorum*, drugi je put čuo na simpoziju „Čakavska poezija od Gervaisa do naših dana“, koji se održavao u Opatiji od 21. do 23. svibnja 1987. godine, i treći put je evo čujem u Puli 1988., opet u značenju *gledište*, na znanstve-

nom skupu „Jezici i kulture u doticajima“. Svaki put mi se učinilo da ta riječ ne može značiti ono što bi htio dotični pisac ili referent.

I doista, u Akademijinu Rječniku možemo pročitati ovu natuknicu:

„1. OČIŠTE *n.* očna rupa; samo u Šulekovu rječn. zn. naz. (Augenhohle, orbita, coppo). *Vidi* ocnica.

2. OČIŠTE *n.* sastanak: samo u jednoj nar. pjesmi.

Po čem bi te cura poznavala, na očišće k tebi izhodila? Nar. pjes. juk. 171. Po tom bi me cura poznavala, na očišće k meni izhodila. 172.”

Teoretsko uporište tvrdnji da se očišćen ništa ne uočava nalazi se u Babićevoj Tvorbi riječi u hrvatskom književnom jeziku:

„Sufiksom -ište tvore se imenice od imeničkih, glagolskih, a iznimno od ostalih osnova.“ I dalje: „Izvedenice sa sufiksom -ište izvedene od imenica najčešće označuju mjesto, a rijetko što drugo (stvar).“

Prema tomu i *očiste*, izvedenica od imeničke osnove *ok-*, može značiti samo *mjesto gdje je (bilo) oko*, pa ne može biti zamjena za imenice *gledište*, *motrište*, *stajalište* jer su ove potonje odglagolne izvedenice i znače mjesto s kojeg se vrši radnja ili se odvija stanje glagola što motivira tvorbu, tj. mjesto s kojeg se gleda, motri ili na kojem se stoji.

Ovo je zabilježeno zato da se ne ustali uporaba riječi u krivom značenju i da se pri izboru tvorenica ili pri njihovoj tvorbi više obzire na tvorbene tipove.

*Stjepan Vukušić*